

Izrael i jego rola w Wieku Tysiąclecia

Historia narodu izraelskiego, spisana na kartach Starego Testamentu, jest dobrze znana nie tylko nam, ale również innym ludziom na całym świecie. Nie ma chyba człowieka, który nie spotkałby się z Żydem i nie ma miejsca, w którym nie mieszkaliby Żydzi. Jak wiemy, spowodowane było to ich odstępstwem i odejściem od Bożego prawa, za co zostali ukarani. Pan Bóg powiedział całemu narodowi izraelskiemu tak: *Lecz jeżeli nie usłuchasz głosu Pana, Boga twego, i nie będziesz pilnie spełniał wszystkich jego przykazań i ustaw jego, które ja ci dziś nadaję, to przyjdą na cię te wszystkie przekleństwa i osiągną cię. (...) I rozproszy cię Pan pomiędzy wszystkie ludy od krańca po kraniec ziemi, i będziesz tam służył innym bogom, których nie znałeś ani ty, ani twoi ojcowie, bogom z drewna i kamienia* – 5 Mojż. 28:15,64-66. Bóg dał tę zapowiedź ludowi izraelskiemu jeszcze zanim miało miejsce długo oczekiwane wejście do Ziemi Obiecanej, ziemskiego Kanaanu. Od czasu zburzenia pierwszej świątyni przez Nabuchodonozora, Żydzi nie są panami swojej ziemi, a od czasu zburzenia drugiej świątyni przez wojska rzymskie, przez blisko dwa tysiące lat nie mogli mieszkać w ziemi, którą obiecał im Pan Bóg. Mimo tak strasznych wydarzeń, nie zapomnieli oni jednak o swojej tożsamości. Przez cały czas żyli nadzieją powrotu do ziemi, którą Pan Bóg obiecał ich praojcowi Abrahamowi. Obchodzili święto Paschy w rozproszeniu wśród obcych narodów, życzyli sobie nawzajem, aby kolejna Pascha była obchodzona już w Jerozolimie, tak jak nakazał im Pan Bóg w Zakonie (5 Mojż. 16:16). Pomimo ich odrzucenia Pan Bóg zapowiedział, że nigdy ich nie zostawi, a gdy przyjdzie właściwy czas, znów ich sprowadzi do ziemi, którą obiecał ojcom – Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi. *A jednak, gdy przebywać będą w ziemi swoich wrogów, nie wzgardzę nimi i nie obrzydzę ich sobie tak dalece, by ich wytępić i naruszyć moje przymierze z nimi, gdyż ja, Pan, jestem ich Bogiem* – 3 Mojż. 26:44.

Pan Bóg zawsze w szczególny sposób traktował naród izraelski. W swoim planie przygotował szczególną rolę dla tego narodu. Od wielu lat jesteśmy świadkami szybko zachodzących zmian na świecie, które są ważnym sygnałem wypełniającego się Bożego Planu. Pan Jezus, gdy był na ziemi po raz pierwszy, dał nam ważną wskazówkę dotyczącą nadejścia Królestwa Bożego: *A od figowego drzewa uczcie się podobieństwa: Gdy gałąź jego już mięknie i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato. Tak i wy, gdy ujrzycie to wszystko, wiedzcie, że blisko jest, tuż u drzwi* – Mat. 24:32-33. Powyższy fragment podpowiada, jaką rolę ma pełnić naród izraelski w czasach ostatecznych. Ezechiel w proroczy sposób opisał stopniowy proces ponownego zgro-

madzenia całego „domu Izraela” do Ziemi Obiecanej. Opisuje on dolinę suchych kości, które stopniowo obrosły w ścięgna, mięśnie i skórę (Ezech. 37:1-14). Najważniejszym i ostatecznym jednak etapem jest przyjscie „ożywczego tchnienia”, które sprawi, że martwi znów ożyją (w. 9). Obserwujemy jak od XIX wieku naród izraelski rozpoczął wielki *exodus* z każdego kontynentu do Ziemi Obiecanej. Wydawać by się mogło, że momentem kulminacyjnym był rok 1948, kiedy odzyskali niepodległość. Czy widzimy jednak, by Izrael posiadał „ożywczę tchnienie”? Raczej nie. Obserwujemy, jak obecnie Izrael działa na świecie – dyskretnie pomaga biednym i potrzebującym. Będąc świadkami strasznego wydarzenia, jakim jest wojna na Ukrainie, widzimy, jak rząd izraelski jako jeden z pierwszych włączył się w mediacje pomiędzy obydwojema narodami, chcąc jak najszybciej zakończyć konflikt. Prorok Zachariasz w bardzo obrazowy sposób opisuje, jaką rolę odegra Izrael w Wieku Tysiąclecia. *I stanie się tak: Jak byliście, domu Judy i domu Izraela, przekleństwem wśród narodów, tak wybawię was i będziecie błogosławieństwem* – Zach. 8:14. Możemy wywnioskować z tych słów, że od narodu izraelskiego wyjdzie błogosławieństwo na cały świat i przez ten naród wszyscy poznają, że Pan Bóg jest jedynym Bogiem.

Widzimy obecnie, że ludzie powoli zaczyna ogarniać lęk. Wszystkich nas dotykają choroby, widzieliśmy jakiego spustoszenia potrafi dokonać jeden rodzaj wirusa. Świat dotyka kryzys finansowy, obserwujemy więc strach i przerażenie u naszych znajomych i przyjaciół. Wiemy jednak z Pisma Świętego, że takie wydarzenia miały nastąpić: *Ludzie omdlewać będą z trwogi w oczekiwaniu tych rzeczy, które przyjdą na świat, bo moce niebios poruszają się* – Łuk. 21:26. Pan Jezus zapowiedział jednak, że każdy, kto wytrwa do końca, zostanie zbawiony (Mat. 24:13). Obecna sytuacja na świecie wydaje nam się już trudna i ciężka, lecz Pismo Święte mówi, że to nie koniec tego, co ma nadejść na ten zły świat. W Księdze Ezechiela zostało opisane jeszcze jedno straszne wydarzenie. Kiedy Izrael będzie bezpiecznie mieszkał w swojej ziemi, zastanie najechany przez ludy z północy pod wodzą Goga z kraju Magog (Ezech. 38). Według proroctwa również ludy ze wschodu i południa zjednoczą się z nimi, aby wyruszyć na Izrael, nie tylko po to, by go pokonać. Zamysł Goga będzie zupełnie inny: *Wyruszę przeciwko ziemi otwartej, napadnę ludzi spokojnych, którzy mieszkają bezpiecznie; mieszkają w miejscowościach, które nie mają ani murów, ani zawór, ani bram, aby brać łupy i grabić, aby zwrócić swoją rękę przeciwko ruinom, które znowu są zamieszkane, i przeciw ludowi zebranemu spośród*

narodów, który zdobywa bydło i mienie, a mieszka w środku świata – Ezech. 38:11-12. Dobrze wiemy, że Pan Bóg nie dopuści do tego, aby Jego lud doznał jakiegokolwiek krzywdy. Powiedział On prorokowi Zachariaszowi, że ten kto robi krzywdę Izraelowi, to tak jakby dotykał żrenicy Mojego oka – Zach. 2:12. Z tego też powodu sam Pan Bóg będzie walczył za swój lud, a jego wrogowie staną się łupem ich własnych niewolników – Zach. 2:13.

We wcześniej wspomnianym proroctwie Ezechiela znajdujemy zapis, że Boga przepelni zapalczywy gniew, a na wrogów Jego ludu spadną deszcze siarki, ognia i gradu. *I tak okażę moją wielkość i moją świętość, i objawię się na oczach wielu narodów. I poznają, że Ja jestem Pan* – Ezech. 28:23. Prorok Zachariasz w swoim proroctwie dodaje, że w owym strasznym dniu Pan otoczy łaską swój lud tak, że najsłabszy będzie jak Dawid, a dom Dawida będzie pełen ducha, jak anioł na ich czele. Wówczas Izrael i cały świat pozna, że Bóg jest prawdziwym i wielkim Bogiem. Wówczas *na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalemu wyleję ducha łaski i błagania. Wtedy spojrzą na mnie, na tego, którego przebudli, i będą go opłakiwać, jak opłakuje się jedynaka, i będą gorzko biadać nad nim, jak gorzko biadała nad pierworodnym* – Zach. 12:10. Wtedy właśnie Izrael pozna, a przede wszystkim przyjmie Jezusa Chrystusa jako oczekiwanego Mesjasza. Zrozumieją, że nie przyjęli Go podczas pierwszego przyjścia i przez to właśnie zostali odrzuceni, a poganie zostali wszczepieni na ich miejsce. W tym właśnie czasie kości obrośnięte w ścięgna, mięśnie i skórę, czyli całe odbudowane ciało uzyska „ożywcze tchnienie”, by w końcu powrócić do życia (Ezech. 37:14). Zgodnie z tym, co podaje nam Pismo Święte, możemy się spodziewać, że właśnie wtedy rozpocznie się nowy Boży porządek rzeczy i Pan Jezus obejmie swój tron, aby przyprowadzić ludzkość do społeczności z Bogiem. Tak jak na Izrael najpierw zostanie wylany duch łaski, czyli „ożywcze tchnienie”, tak następnie ten sam duch zostanie wylany na resztę ludzkości, aby każdy przejrzał i uwierzył, że Pan Jezus jest jedynym Królem, a Pan Bóg jedynym Bogiem. Tak jak czytamy w księdze Joela: *I wyleję potem Ducha mego na wszelkie ciało, a synowie wasi i córki wasze prorokować będą, starcy wasi będą śnili, a młodzieńcy wasi będą mieli widzenia. Nawet na niewolników i niewolnice wyleję Ducha mego w owych dniach. Każdy jednak, który wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony, bo na górze Syjon [i w Jeruzalem] będzie wybawienie, jak przepowiedział Pan, i wśród ocalałych będą ci, których wezwał Pan* – Joel 3:1-3,5.

Rozpocznie się czas, na który czeka cała ludzkość, okres naprawy wszystkich rzeczy, uzdrawiania i błogosławienia wszystkich narodów. Naród izraelski będzie miał bardzo wielki udział w tym dziele. Jak będzie wyglądać czas, który nazywamy Restytucją, możemy dowiedzieć się z Pisma Świętego. Prorok Jeremiasz zan-

otował: *W tamtych czasach Jerozolima będzie się nazywała Tronem Pana. Zgromadzą się w niej wszystkie narody w imię Pana i nie będą już postępowały według zawiądłości swych przewrotnych serc* – Jer. 3:17. Jerozolima w tym czasie stanie się „tronem Pana”, a co za tym idzie ziemską stolicą Królestwa Chrystusowego. Nikt nie będzie źle mówił o Izraelu, lecz przeciwnie, każdy będzie chciał się udać do Izraela, aby prosić Pana Boga o przebaczenie. Zapisane jest wręcz, że dziesięciu uchwyci się rąbka szaty jednego Żyda, mówiąc: *bo (...) z Wami jest Bóg* – Zach. 8:22-23. Jesteśmy obecnie świadkami, kiedy wielu próbuje wtrącać się w wewnętrzne sprawy Izraela, ale za każdym razem „potykają się”, zgodnie z zapisem, gdyż owym dniem uczynię z Jeruzalemu ciężki kamień dla wszystkich ludów. *Każdy, kto go będzie podnosił, ciężko się zrani, gdy zbiorą się przeciwko niemu wszystkie narody ziemi* – Zach. 12:3. Gdy nadejdzie jednak właściwy czas, ludzkość będzie szukać Boga w Jerozolimie, będzie się uczyć o *Bogu Jakuba* i jak należy chodzić Jego ścieżkami. W tym czasie zapanuje pokój i bezpieczeństwo, jak napisano: *I przekują swoje miecze na lemiesz* – Izaj. 2:3-4. Będzie to cudowny moment, którego każdy z nas oczekuje z wytęsknieniem. Tak więc cały duchowy Izrael powinien wspierać ten cielesny, okazując mu współczucie i wykazując wypełniające się na nim proroctwa. Możliwe, że taki był zamiar Boży, by rozproszyć cielesny Izrael po całym świecie, aby poznali kulturę i zwyczaje innych, a przez to poznanie mogli łatwiej dotrzeć do ich serc w przyszłości. Chociaż wiele spraw jest wciąż zakrytych przed naszymi oczyma, to wiemy, że w czasie odnowienia wszystkich rzeczy, Pan Bóg wzbudzi Kościół i jeszcze jedną ważną grupę, tzw. „książąt”. Nasza społeczność Badaczy Pisma Świętego używa sformułowania: „starożytni święci”. Jest to grupa osób nazwanych w Liście do Hebrajczyków bohaterami wiary. Pierwszym z nich był Abel a ostatnim Jan Chrzciciel. Tak powiedział Pan Jezus: *Zaprawdę powiadam wam: Nie powstał z tych, którzy z niewiast się rodzą, większy od Jana Chrzciciela, ale najmniejszy w Królestwie Niebios większy jest niż on* – Mat. 11:11. Zatem Jan Chrzciciel był ostatnią osobą, która dołączyła do starożytnych świętych. Po śmierci Pana Jezusa otworzyła się nowa droga, droga wyboru do Kościoła. We właściwym czasie zostaną wzbudzeni starożytni święci, aby pomagać naprawiać ludzkość w czasie Tysiąclecia. Będą świadczycy swoim życiem i doświadczeniami, które sami wcześniej przeszli. Co więcej, będą oni stanowić wzór doskonałego człowieczeństwa i przykład do naśladowania. Dzięki swojej mądrości będą nauczać, w jaki sposób żyć z bliźnimi w zgodzie z Bożą wolą. Zapewne będą mieć również możliwość wychwytywania wszelkich prób oszustwa i oporu wobec żelaznej władzy Królestwa Chrystusowego.

Zanim Pan Jezus wstąpił do nieba, apostołowie zadali Mu pytanie: *Panie, czy w tym czasie odbudujesz królest-*

wo Izraelowi? – Dzieje Ap. 1:6. Pan Jezus odpowiedział im wprost, że nie jest ich rzeczą znać czasy i chwile, kiedy Ojciec to wszystko na nowo ustanowi. Wiemy, że nigdzie nie znajdziemy w Biblii dokładnej daty i godziny realizacji wydarzeń, które są przed nami. Z drugiej strony jednak musimy być czujni, by nie dać się zaskoczyć „złodziejowi” w nocy i nie być zdziwionym tak jak nieroztropne panny, którym skończył się zapas oliwy w lampach. Żyjemy w czasie brzasku Tysiąclecia, kiedy nasz Pan Jezus Chrystus powrócił, aby objąć królowanie nad światem. Ten brzask widzą tylko nieliczni, którzy czujnie czekają i obserwują zachodzące zmiany w narodzie izraelskim, o które apostołowie pytali naszego Pana. Gdy Izrael zostanie przywrócony do społeczności z Bogiem, wówczas stanie się *sławnym na*

ziemi – Izaj. 62:6-7. Błogosławieństwa Boże będą rezultatem Nowego Przymierza i tylko ci, którzy pod nim będą, otrzymają je. Zacznie się to od Izraela, a następnie wszystkie narody je dostrzegą i uświadomią sobie, że są one wynikiem relacji z Bogiem. Wówczas i one zechcą otrzymywać te błogosławieństwa oraz zapragną znaleźć się pod zarządzeniami i warunkami Nowego Przymierza. *Oto nie drzemie Ani nie zasypia stróż Izraela. Pan stróżem twoim, Pan cieniem twoim po prawicy twojej. Słońce nie będzie cię razić za dnia Ani księżyc w nocy. Pan strzec cię będzie od wszelkiego zła, Strzec będzie duszy twojej. Pan strzec będzie wyjścia i wejścia twego, Teraz i na wieki* – Psalm 121:4-8.

Zabój Piotr